

Per Clausen (EL):

Jeg synes, at det er meget fornuftigt at spørge folk om, hvordan de opfatter situationen. Men jeg synes på den anden side, at på baggrund af det, der er kommet frem i den her sag, hvor det tilsyneladende har været sådan, at politimesteren i 4 år ikke har været i stand til at løse de problemer, der er, skulle justitsministeren måske allerede nu overveje at beslutte sig til, at der er brug for, at også andre end de, som anklages for de her ting, kommer ind og ser på sagen.

Konkret adspurgt af pressen, hvad politimesteren mente, man kunne gøre, har han foreslået, at man måske skulle overveje at forflytte de mennesker, som i sin tid er gået ind for, at Hjørring Politi skulle overholde loven, og derfor er blevet udsat for chikaneri. Man kan konstatere, at Rigspolitiets Rejsehold på en række områder har fortsat efterforskningen af, hvem der lækede oplysningen, efter at de havde fået besked på at holde op med det. Der altså en række konkrete eksempler på, at forskellige instanser i politiet tilsyneladende har handlet i strid med ordrer, i strid med løfter, der er givet i Folketinget, og i strid med lovgivningen.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes, at den korrekte fremgangsmåde må være, at man spørger de mennesker, som har et ledelsesmæssigt ansvar i det daglige, om med udgangspunkt i deres erfaringer at komme med en redegørelse for, hvad det faktiske hændelsesforløb har været.

Man kan sige, at netop fordi de historier, der har været i pressen, har været af en så alvorlig karakter, har jeg også fundet, at det ikke bare skulle kommenteres, at der sker mobning alle steder.

Tværtimod har jeg ment, at det var rigtigt, at der blev sat fokus på, hvad man så gør fra ledelsissiden, hvad man har gjort, og hvad der er opfattelsen af, hvad der skal til, for at situationen bliver normaliseret på politigården i Hjørring, sådan at også Hjørring politikreds er velfungerende fremover. Den rigtige måde at tackle det på synes jeg er at bede den, der sidder med det daglige ansvar, og som har fingeren på pulsen, om at komme med en redegørelse, men naturligvis også at sørge for, at Rigspolitechefen, som også har været omfattet af i hvert fald en del af den avisomtale, der har været om sagen, kommer med sine kommentarer til, hvilket hændelsesforløb der har været.

Det er klart, at det, når jeg har de redegørelser, er min opgave som minister at tage stilling til, hvorvidt der skal ske mere i den sag.

Per Clausen (EL):

Når jeg sagde, at sagen var gammel, er det, fordi sagen også er gammel her i Folketingssalen.

Allerede den 6. februar 2001 fremgik det af et svar fra justitsministeren, som var en videresendelse af noget, som Rigspolitechefen havde skrevet, at nu skulle forholdet nok blive normaliseret i Hjørring Politi. Så er der altså gået 4 år siden, og tingene er tilsyneladende ikke blevet normaliseret. Det, ministeren så nu strammer sig op til – og jeg har ellers normalt meget respekt for ministerens handlekraft og beslutsomhed, vil jeg sige – er, at man spørger dem, der nok er ansvarlige for, at der ikke er sket noget, om de ikke vil redegøre for, hvordan tingene er.

Synes ministeren ikke, at meget tyder på, at den her sag trænger til, at der også er andre, der undersøger den end de, som direkte blev anklaget for fuldstændig at se igennem fingre med det her i årevis?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg takker da hr. Per Clausen for den store tiltro, som hr. Per Clausen har til min handlekraft. Jeg vil så sige, at jeg faktisk synes, at det her er det handlekraftige at gøre i den nuværende situation, og når redegørelsen så foreligger, må jeg jo gøre op mig selv, om det er tilfredsstillende, eller om jeg synes der er behov for yderligere initiativer.

Jeg synes, at det sagligt er både mest rigtigt og mest fair, at det er de personer, som sidder med det daglige ansvar, der får lov at redegøre for, hvad der er tingenes tilstand, hvad der er blevet iværksat, og hvad der er blevet gjort. Så vil jeg sige til hr. Per Clausen, at det ikke er sådan, at sagen bare har haft sit eget liv, og at der ikke er sket noget. Da sagen rullede i første omgang for snart mange år siden, havde det jo konsekvenser, ikke kun for politimesteren i Hjørring, men også for vicepolitimesteren og for en række andre personer.

Men som sagt, synes jeg, at man skal tage de skrivelser, der har været i medierne så alvorligt, at man siger, at der er behov for at få en afklaring af, hvad der er sket, og hvad der vil ske i Hjørring politikreds, og derfor har jeg bedt om en redegørelse fra politimesteren samt fra Rigspolitechefen.